

[Margrete Auken]

Vi vil ikke i gang før et år før. Man har altså ikke været de stærke, og man har ikke insistet på et bedre tidsinterval end det lille, der kommer, og man har ikke insistet på at få undersøgt begge mulighederne og blæst på de argumenter, der altid har været mod etapeløsningen.

Hermed sluttede forhandlingen.

Den næste sag på dagsordenen var:

6) Første behandling af lovforslag nr. L 62:

Forslag til lov om udskydelse af Storebæltets projektet.

Af Dohrmann (FP) m.fl.
(Fremsat 25/10 88).

Lovforslaget sættes til forhandling.

Forhandling

Trafik- og kommunikationsministeren (H. P. Clausen):

Jeg tror ikke, jeg behøver mange ord for at begrunde, at regeringen må afvise det forslag, som her er fremsat. Hele eftermiddagen er jo stort set gået med at drøfte de argumenter, som i den redegørelse, regeringen har lagt frem, begrundet regeringens synspunkt og dermed også begrunder en afvisning af det forslag, som er fremsat.

Jeg skal derfor ikke gøre andet end i fortsættelse af det, som allerede er sagt, at sige, at man kan undre sig lidt over, at Fremskridtspartiet, som jo ikke har ladet det skorte på interesse for en fast forbindelse over Storebælt, nu pludselig vil have standset det hele. Jeg skal ikke citere de mange udtalelser, også fra hr. Dohrmann, som man kunne lægge frem i denne forbindelse, og da slet ikke, når afvisningen sker med en henvisning til, at der er umådelig mange endnu uafklarede problemer forbundet med anlægget efter den periode, vi har været igennem, og efter de synspunkter, som er lagt frem og blevet debatteret her i dag.

Det kan ikke undre, at regeringen afviser forslaget. Begrundelsen for det er forkert, så det bør ikke nyde fremme.

J. K. Hansen (S):

Jeg må sige, at i modsætning til ministeren undrer jeg mig overhovedet ikke over sådan et forslag fra Fremskridtspartiet.

Vi afviser.

Ikast (KF):

Jeg kan sige så meget, at hvis det ikke er, fordi Fremskridtspartiet er direkte imod en fast forbindelse, var dette forslag ganske overflødigt.

Tommy Dinesen (SF):

Det er jo ikke nogen hemmelighed, at vi i Udvalget om Offentlige Arbejder har fået adskillige henvendelser fra nogle af de miljøorganisationer, som jeg før har omtalt, og vi har selvfølgelig lyttet til deres argumenter. Og ud fra det, der blev sagt i SF's ordførertale ved den sidste sag, ligger det helt klart, at vi vil fortsætte med at forsøge at få i hvert fald bildelen »cancelled« eller ikke bygget.

Vi ved selvfølgelig godt, at det forslag, der foreligger her, er et slag i luften, men vi er bange for, at folk vil have svært ved at forstå, når de læser teksten, hvis SF ligefrem afviste forslaget. Selvfølgelig bliver det ikke vedtaget.

Jeg vil dog godt benytte lejligheden til at understrege igen, for at der ikke skal være nogen misforståelser, at vi fra SF anser det for at være fantastisk vigtigt, at forureningen bliver mindsket ved bildelen på Storebælt, så selv om vi siger ja til dette forslag, har vi et andet endemål. Vi ved nemlig godt, at Fremskridtspartiet vil have – det har de i hvert fald villet før, og de har fremsat forslag om det fem gange – en privatfinansieret Storebæltforbindelse, og den er vi ikke med på.

Jeg skal slutte med at sige, at der fra SF på et senere tidspunkt vil komme et forslag, som forsøger at skille bildelen og togdelen ad på Storebælt.

Svend Heiselberg (V):

Det er næsten en daglig foreteelse, at SF og Fremskridtspartiet bliver enige om lovforslag; det bliver helt betænkeligt efterhånden.

Jeg vil på Venstres vegne sige, at vi ikke kan støtte dette lovforslag, og hvis hr. Dohrmann havde hørt debatten her i dag, ville han også have kunnet uddrage heraf, at han godt kunne have trukket det.

(Kort bemærkning).

Tommy Dinesen (SF):

Det, jeg prøvede at sige, var, at der i hvert fald er en linie i det, vi foretager os. Det er rigtigt, at for ikke så lang tid siden – det er også omtalt i dag – stemte Fremskridtspartiet for et af SF's forslag. Det kan vi ikke forhindre dem i, og det har vi heller ikke tænkt os at gøre. Men når hr. Svend Heiselberg nu klandrer os lidt, må jeg sige, at vores linie er klar, hvad hr. Svend Heiselbergs ikke har været. Det har været noget med imod faste forbindelser og for faste forbindelser og en gang imellem noget med en folkeafstemning, til der dagen efter ikke skal være nogen folkeafstemning, så jeg synes nok, at Venstre har nogle forklaringsproblemer, som vi i hvert fald ikke har.

Larsen-Ledet (RV):

Det Radikale Venstre siger nej til L 62.

Arne Melchior (CD):

Der har altid været visse masochistiske træk ved Fremskridtspartiet, når de med draget sværd går i ledning for at opnå det umulige, og det er da heldigvis også umuligt i dag, eftersom det ikke er lykkedes at bygge bro mellem Fremskridtspartiet og SF om dette forslag, som hr. Tommy Dinesen kaldte et slag i luften, hvilket ganske dækker min opfattelse.

Jeg vil ikke undlade at benytte lejligheden til at udtale min respekt for den side af hr. Dohrmann, som jeg også kender, den pragmatiske side. Det ville være godt for ham og hans parti, hvis han viste den frem oftere, og jeg vil godt minde hr. Dohrmann om, at når han har gjort det, er det som regel gået ham og hans parti godt.

Ministeren sagde, at forslaget ikke bør nyde fremme. CD er ganske enig heri. Den faste forbindelse bør nyde fremme. Frem, sømand, frem!

Dohrmann (FP):

Må jeg som forslagsstiller udtrykke min hjerteligste tak til ordføreren og naturligvis også til ministeren, fordi de bevægede sig herop for, for de flestes vedkommende, at tage afstand fra forslaget. Takken gælder naturligvis først og fremmest SF's ordfører, hr. Tommy Dinesen, som gav tilslutning.

Jeg vil da godt sige, at når vi har fattet os i korthed, sådan som vi har gjort vedrørende dette forslag, er det ganske enkelt, fordi vi gerne havde set, at det kunne have samlet et flertal her i Folketinget. Vi har af den grund med vilje udeladt en hel masse mere partimæssige synspunkter for ikke at støde nogen fra os, og derfor undrer det mig naturligvis meget, at hr. Larsen-Ledet som ordfører for Det Radikale Venstre kan sige så bastant nej til forslaget.

Ingen skal være i tvivl om, at vi anser den indgåede aftale for at være mindre klog, som det fremgik af den forrige debat, men det er da i øvrigt rigtigt, at havde vi vidst, på det tidspunkt vi fremsatte forslaget, at vi skulle debattere ministerens redegørelse samtidig med vores lovforslag, kan det da godt være, at det ikke var blevet fremsat. Det er vi imidlertid uden indflydelse på.

Men hvorom alting er, så skal dette betragtes som et helhjertet forsøg på at få den trufne aftale ophævet, hvilket nok desværre ikke lykkes.

Jeg kan ikke undlade at gøre den bemærkning til hr. Svend Heiselberg, at vi tidligere har set, hvordan man i Venstres folketingsgruppe – jeg henviser til den tidligere beslutning om en fast forbindelse over Storebælt – hvis man får lidt tid til at lade den sunde fornuft sive ind, har ændret mening. Det var vel rent faktisk det, der skete, da Venstre og Socialdemokratiet i sin tid dannede regering sammen. Noget af det første, man besluttede, var jo at udskyde den beslutning, der lå på daværende tidspunkt om en fast forbindelse over Storebælt.

Så synes jeg i øvrigt, at den bemærkning også skal med, at man ikke skal bebrejde f.eks. SF, at de giver tilslutning til et forslag fra Fremskridtspartiet. Den løsning, der er vedtaget her vedrørende den faste forbindelse over Storebælt, er så uigennemtænkt og så dyr og vil have så stor indflydelse på hele samfundøkonomien, at uanset hvilket parti man er valgt for, er det simpelt hen, hvis man er et normalt tænken-de folketingsmedlem, ens opgave at gøre, hvad man kan for at få dette stoppet. Derfor skal man absolut ikke klandre dem, der støtter det foreliggende forslag.

Men o.k., dette forslag vil vi selvfølgelig arbejde for kommer frem til en tredjebehandling, hvor det sandsynligvis vil blive stemt ned, det tyder alt jo på. Men så skal det også være sådan, at det direkte fremgår af såvel Folketingets

[Dohrmann]

referater som andet, at der i hvert fald blev gjort et ihærdigt forsøg på at få galskaben stoppet. Forslaget er godt nok, og indholdet er også det eneste rigtige.

Hvis ingen foretager sig noget, ruller bolden bare, og så ender det med, at måske ikke så meget min generation som den næste kommer til at hænge på dette prestigeprojekt, som oprindeligt er besluttet af forligsmagerne.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Anden næstformand (Lilli Gyldenkilde):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Udvalget om Offentlige Arbejder. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

7) Første behandling af lovforslag nr. L 107:

Forslag til lov om kommunale valg.

Af indenrigsministeren (Thor Pedersen).
(Fremsat 17/11 88).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Bakholt (S):

Det lovforslag om kommunale valg, som indenrigsministeren har fremsat, er jo det tredje i rækken af forslag om valg. Vi har vedtaget en ny folketingsvalglov, vi har en Europaparlamentslov til behandling, og nu kommer så den tredje. Formålet har jo været at få gennemført en generel modernisering af reglerne og en forenkling, og det vil jeg godt sige her fra starten af at jeg synes er lykkedes.

Jeg vil også godt ved denne lejlighed sige, at jeg synes, der er udført et godt arbejde i Valglovsudvalget, og vi er i Socialdemokratiet generelt enige i forslaget, i den måde, det er bygget op på, og i de ting, der står i det.

Nogle af de ændringer, der er foreslået, skal vi se lidt nærmere på i udvalget. Der er, har jeg

talt op, 33 ændringer i alt, og cirka halvdelen af dem er indholdsmæssige ændringer.

Jeg vil først fremhæve et par positive ting, og den første er, at valgdagen nu bliver fastsat til den tredje tirsdag i november i valgåret. Vi kører med 4-årige valgperioder, og så er det rigtigt i loven at fastsætte, hvornår valget skal være. Jeg synes også, det i den forbindelse er rigtigt at fremrykke anmeldelsen af kandidatlistener til 4 uger før valget, således at de er klar, den dag brevafstemningen går i gang.

Der er imidlertid også nogle ændringer, som jeg meget stærkt vil appellere til ministeren om at vi får diskuteret grundigt igennem, inden vi lægger os endeligt fast på noget, og det gælder bl.a. spørgsmålet om reglerne vedrørende valgbarhed, hvor ministeren er kommet med et andet forslag end Valglovsudvalget. Efter ministerens forslag behandler Valgbarhedsnævnet kun sager, der følger efter valgdagen, og det er alene vælgerne, der afgør, om en kandidat er valgbar.

Det er selvfølgelig en løsning, men jeg må spørge mig selv, om det er den rigtige løsning, der er fundet her. Det betyder ikke, at det er en total afvisning af den, men det betyder, at jeg meget gerne vil, at vi får en grundig drøftelse af dette problem.

I Valglovsudvalget har jeg foreslået en anden løsning, der går på, at der skal være faste regler for, hvornår man ikke er valgbar, og det skal fremgå af loven, om Valgbarhedsnævnet så skal nedlægges.

Jeg håber ikke, at ministeren er alt for fastlåst på dette område. Jeg tror, det er meget vigtigt, at vi, når vi nu skal vedtage en ny kommunal valglov, nøje overvejer, hvordan vi får disse regler udformet på den mest rigtige og fornuftige måde. Det er et vanskeligt problem, og derfor vil jeg opfordre til, at vi får tid til nøje at vurdere, hvad det er, vi gør her, og foretage den rigtige analyse, så vi kan træffe en rigtig beslutning.

Jeg håber på, at ministeren er indstillet på, at vi i fællesskab prøver at finde en løsning her.

Så har ministeren udeladt et andet forslag, som Valglovsudvalget har stillet, og det drejer sig om en forhøjelse af stillerantallet i de større kommuner i forhold til vælgerantallet. Jeg vil godt spørge, om det nu er en rigtig beslutning. Det er i al fald en beslutning, som jeg også mener at vi skal kigge lidt på. Der er meget, der